



LITTERATUR.

Christina Rickardsson som gjort succé med den självbiografiska boken *Sluta aldrig gå* medverkar under årets Littfors.

FOTO: BEZAV MAHMOD/SVD/TT

Nu kommer uppföljaren till succéboken "Sluta aldrig gå"

Ändrade regler från Kulturrådet satte Littfors framtid på spel - men nu släpps årets program, där bland andra författaren Christina Rickardsson presenterar sin kommande bok.

Det var i januari som Kulturrådet kom med beskedet om förändrade villkor för det stöd som Vindelns bibliotek tidigare sökt för den årligt återkommande festivalen

Littfors - Vindelälvens litteraturfestival. Det är fjärde omgången som genomförs i år, men en förändrad ansökningsperiod gjorde nu att dess framtid stod under hot.

- Som offentlig sektor kunde vi nu bara söka bidraget under höstens ansökningsperiod, vilket förändrade spelreglerna rejält för oss, säger projektledare Hanna Hörnberg från Vindelns kommunbibliotek i ett pressmeddelande.

Men nu kan ett fullskaligt festivalprogram presenteras för årets upplaga, tack vare andra bidrag och ett stöd från Region Västerbotten, skriver arrangörerna vidare. - Vi har fått vara extra kreativa i år, konstaterar Hanna Hörnberg.

Littfors 2024 pågår 5-13 oktober i kommunerna Sorsele, Lycksele, Vindeln, Vännäs och Umeå. Bland nyheterna i årets upplaga

är en skrivardag i Vindeln på festivalfredagen den 11 oktober. Temat för årets upplaga är "Hitta hem" och bland författargästerna finns den tidigare Vindelnsbon Christina Rickardsson, som debuterade med den självbiografiska boken "Sluta aldrig gå" - från gatan i São Paulo till Vindeln i Norrland (2016). Under Littfors kommer hon att ge en liten försmak av den nya bok hon håller på att skriva,

en fristående uppföljare till "Sluta aldrig gå".

- Jag fick veta att temat för årets Littfors är "Hitta hem" och Vindeln är ju ett av mina hem. Och det värmdes extra mycket när jag hörde vad de valt för tema då arbetsnamnet för min bok är "Vägen Hem", säger Christina Rickardsson, som också kommer att läsa ett stycke ur den kommande boken, som är under arbete.

- Det är ett undantag som

jag normalt aldrig gör. Efter det kommer jag att samtala med Hanna på Vindelns biblioteket om identitet och om vad som är ett hem.

Bland andra författare som kommer till festivalen finns Åke Lundgren, Mats Jons-son, Maria Broberg, Ida Linde och Tina Harnesk.

Sara Meidell
sara.meidell@vk.se

RECENSION.

Stor och lättsam underhållning med Lise & Gertrud

Musik

Kvinnan bredvid

Lise Hummel,
sång och piano
Gertrud Stenung,
cello och sång
Väven

Om målet för en artist är att få laga mat i tv, är ett konstnärskap bestående av show, revy och coverkonsert med hjälp av endast röst, cello och digitalpiano troligen inte den snabbaste vägen att gå. Lise Hummel och Gertrud Stenung balanserar på en hårfin gräns mellan lättsam underhållning och allvar.

Jag försöker lista ut vilka

de har lockat till föreställningen en onsdagskväll på Vävenscenen. I publiken: kulturfolk, äldre och några yngre. En kvinna bakom mig frågar sitt sällskap om hon hade hört talas om duon tidigare. Nej, det var en släkting som tipsat. Själv vet jag inte mycket om vad jag ska förvänta mig - upptåg, eller tolkningar? En handuppräkning i publiken visar att åtminstone hälften har sett dem förr, och återkommit.

De är, som de själva säger, inte med i matlagningsprogram, men konceptet Så ska det låta menar de skämtsamt att de uppfann för 25 år sedan. Det är inte den



Trots det teatrala och skämtsamma blir det aldrig puts-lustigt eller pinsamt när Lise & Gertrud ställer sig på Vävenscenen, skriver Pierre Martin.

FOTO: TINA AXELSSON

bredda vägen som de valt att gå för att nå större massor, deras storhet ligger delvis i bra spel och sång. Men det andra är något mer subtilt.

Och det subtila gör sig kanske inte bäst i matlagningsprogram.

Scenografin består endast av enkel lampslinga, en

cello, ett digitalpiano, och varsin mikrofon.

Mark Levengoods röst introducerar föreställningen med en berättelse om två helt olika kvinnor som möttes på Kungl. Musikhögskolan det förra årtusendet och som sedan dess utforskat sitt gemensamma artisteri, helt utan skyddsnet eller äktenskapsförord.

Duon gör entré med en cirkusbugning och signaturen Vår grej (My way), med en vibrerande cellobasgång som skorrar på de rätta ställena. Den egna texten sammanfattar deras gemensamma karriär och motto; gör något du tror på men gör det bra.

Trots det teatrala och

skämtsamma blir det aldrig puts-lustigt eller pinsamt, pretentiöst eller tråkigt under drygt en och en halv timme, tvärtom.

Mycket tack vare Gertruds finkänsliga cello, i kombination med hennes grova minspel. Och med Lises helgjutna sång håller duon grepp om sin egen och publikens närvaro, med hjälp av (och trots) 25 års samspel.

Med små medel skapar duon stor lättsam underhållning med ovanligt självutlämnande djup, trots att den medhavda ljusslingan strejkar redan innan slutnumret.

Pierre Martin
redaktion@vk.se